

GHIMPELE

NU

*Nu STRĂINISMULU
ȘI OLIGARCHIA
NICI SULINANULU CORUMPĂTORU*

CI

*CI ROMĂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU*

REDACTIA

75, Calea Victoriei, Tipogr. Moldavia, 75.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SÉU 6 L.

Pentru capitală și județe :

Pe unu anu (100 numere).....	lei 15
Pe șese luni (50 numere).....	lei 8
Linia de reclame și inserțiuni.....	lei 2

*In Bucuresci, abonamentele nu se facu
de câtu la administrația diarului.*

ADMINISTRAȚIA

75, Calea Victoriei, Tipogr. Moldavia, 75

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 25, 50 ȘI 75.

Pentru străinătate:

Pe anu (100 numere).....	fr. 20
Pe șese luni (50 numere).....	» 10
Linia de anuniuri.....	bani 30

*Din districte, abonamentele se trănitu prin
mandate postale.*

— Diarul ă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, Cocuță.

SPRE SCIINȚA

Redacțiunea, ne mai posedând nici un exemplar ă din No. 9 al „Ghimpelu”, și fiindu-că i s'a făcut ă mai multe cereri, se vede silită a reproduce din nou gravura acelu ă număr ă, cerendu scuzele se le marelui se ă număr ă de abonați.

In curend va eși de sub presa litografică cel ă mai frumos ă și exact ă portret ă al Majestății Lor Regele și Regina Italiei, într'uu mod ă cum nu s'a mai desemnat ă și litografiat ă nici uă dat ă în Bucuresci.

Prețulu unu ă exemplar 2 lei. Ce ă vor ă lua de la 10 exemplare în sus ă a ă un rabat ă de 20 la sută.

Cererile se vor adresa Redacțiunei „Ghimpele” dinpreună cu bani.

Carte confidențială Calmuculu Kiță ot Piansky.

Am aflat din lume c'ăi ajuns om mare,
Că scrii prin gazete cu înverșunare,
Mai cu sēmă 'n fōia marelui pitic,
Căfeluș ce latră mai după nimic;
Vre ă să dic de acele articole bogate
Care prin *Resboiul* des sunt presărate.
Ved ă, așa imi place să te ved mere ă
Bărfind tot ce nu e după placul tē ă,
Injurand guvernul care nu 'ți-a dat
Ajutor o dat ă să fi dipotat.
Inșă, frate dragă, un lucru nu'mi place:
Și a înțelege nu pot, cum se face
Ca să fi prieten și ca să susți
Pe acea cari ăi bărfe ă prin mi
D'articole scrise în timpul trecut
Prin cari spunea ăi rē ă ce ei ă făcut.

Ast'a ta schimbare n'o pot înțelege,
Și nu știu de, Popa pōte s'o deslege.
Dér las încurcate aste chestiuni
Căci ele sunt fapte demne de nebuni
Numai c'alde tine. Le las încurcate
Si să trec la alte din a tēle fapte.
Intr'un șir de vorbe ce le-ăi publicat
In fōia lui Grandea, mi te-ăi cocotat
Până la credință. Ce nerușinare!
Dă-te naibi 'n'colo căci ciudat imi pare
Auș! tu să sprijini c'un aer de sfânt
Pe acea cari ia' ăi bărfit ori când!
Mari, ciudate fapte și boțocănose,
Cari a violenție cât de col' mirōse.
Si-apoi frățioare să numesci curat
Fi ă al periciunei pe un învătă
Căru ă basa țerei, Constituțiunea
Ți dă voe a crede în religiunea
Care vrea, sa ă decât nu' ă place de loc
Nici una din ele vrea să intre 'n foc!
Știu că Popa-Mare avu mulțămire
C'ăi scris pentru dēnsul cu-așa curtenire.
Știu c'acel articol 'i-a fost mult pe plac,
Ți-o fi dat resplat ă, creș și vr'un colac.
Dér ce are-a face când lumea nu crede
Cum unul ca tine faptele le vede,
Ci crede cum dice al țerei tēmē.
Dērăm'o pe dēnsa, mai bine, de vre ă,
Si atunci injur ă, și-atunci ocăresce
Pe acel ce crede după cum gāndesce.
Pāu'atuncia inșă de-al tē ă meșteșug
Ia-te căci ăi merge bine 'n vicieșug:
Cântă prin Biserici și lumea înșelă,
Si prin disc adesea mai dă câte-o gēlă.

D'ALE ȚILEI

Lihnēla ciociască a ajuns ă la culme!
și gazetele lor, poreclite serioșe, ă începu
t ă a ne face concurență pe calea umoristică.
Nu vrem ă să dicem ă de *Resboul*,
vechiă calfă în această meserie și de *Ecolu-*

Bitei ot Paraponisiță Dud ci ă; acesta e
o chestiune pe care cea mai pușin gingașă
din cetitōrele nōstre o știe. Vorba este
despre cele alte ca. bună-ōră: *Presiunea*,
Tāmpiull, *Binele* întru cele publice și pri-
vate, *România* cea mult slobodă de gură,
etc.

Ori cât de pușină ar fi materia ce ar
avea să scrie un gazetar despre faptele ăi-
lei, cetind aceste gazete numai, pōte um-
ple colōnele diarului se ă de boțocăniele
lor ă.

Și noi, ca gazetari, și mai cu sēmă
umoristică, nu facem de cât cele ce ășe-
răm: ridem și petrecem în socotēla lor ă,
căci am început a propăși în ceea ce pri-
vesce cu cetitori ă.

Dér, vorba ceea; tōte pēnē la uă vre-
me, astă-ăi ni s'a înfundat ă cu risul. Lih-
nēla ciociască și mijlocul prin care nă-
dăjduesc ă a 'ș-i-o potoli, ne fac ă sa luăm ă
și noi, din an ă în pas ă, aerul de serioș,
de și nu pré ne șede bine.

* *

Cea din urmă dintre gazetele ce am
enumerat mai sus ă, slobodă și mai slobodă
ca tōte de gură, într'un articol de
fund din ăilele trecute, împinsă pré mult
de a ei lihnēlă, și-a dat de tot arama pe
fașă!

Dascălu Tăchiță, frachele ghe gincolo,
care jōcă după cum ăi cantă coconul Miha-
lache Chelbășilă, ne-a dat dovadă, prin
acel articol cât de bine știe să slujască
celu ă ce'l plătesce, afară decât n'o fi, cum
se cam sună, scris de insu'și péna numi-
tulu Chelbășiu. Acest articol a făcut un
mare șgomot prin lumea ciociască: *Presa*
chiar la rep:odus.

* *

Pēnē aci tōte bune, și noi am dat ă drep-
tate cinstișilor și de bun nēm ciocoi mai

„Se mōre, se mōre ellū, numai noi se scāpăm de sārăcie. Plata prietimulū va fi bunā !!”

în totă bună vremea de cele ce au scris și au făcut; dér aci au trecut peste toate marginile buneî cuvințe și ale patriotismului, decât mai au vre-un simțiment de aseste calități.

Bine frate Tăchiță, se pôte să te schimbi într'atata, matale care dór'că nu mâncaî pe jidanî de vii? Te știam că te schimbaî pe fie-care lună în colórea politică, și la acesta îți dam dreptate căci îți imulțeaî cetitorii, dér să susții pe jidanî.

Să nu amintesci proverbul că: „vremea schimbă multe” căci ai festelito de tot! și apoi știu ce va să dică vreme pe limba D-tóle.

Vrei să aduci, neicută, pe Chelbășilă iar la putere? Luptă pe altă cale iar nu pe aceea pe care ești acum: căci nu voi ajunge la alt rezultat de cât la acela al despărțirei acestei țeri. Fie'ți frică de D-deu decât nu rușine de ómeni.

**

Ast-fel fiind lucrurile iubiți cetitorii ai Ghimpelui, cari, ați început a vă imulți, mărturisim încă o dată durerea ce o avem când vedem mișlocurile prin cari ciocoii nădăduesc a 'și putea potoli setea și omori lihnela ce'î coprinde de un timp atât de lung și care crește și se mărește cu câtă nădejdea se lungesce! aci tăcem, căci rețacirea le este mare.

Și făgăduesc că vor reveni asupra celor ce au vorbit frații ghe ghincolo!

**

Sfârșind, mai avem încă o observație de făcut cinstitelor gazete ciocoiesci.

Ecoul Betei Ghinărarului Bum-bum, reclamă direcțiunei postale că nu i-se expediază regulat diarul, arătând că primesce ne'ncetat plângeri de la cetitorii săi de prin județe (?)

Atât de mult să fie resunată *Ecoul Betei*, în cât în dece zile să ajungă fama de el și prin județe?

Șiarlatanilor! și cum o să lăsați ca mâine cu buzele umflate pe acei ce'î ați abenat, de veți fi având vr'unul abonat, când lumea va cunoște cine sunteți!

Atât pentru ați.

SOMNOROSUL

Sunt trist, și timpul d'a mea n'istrigare
Pare că'î vesel, în car de foc
Luna străluce. În desperare
Aș vrea la nuntă să merg să joc.

Sau nu, mai bine cu cobza'n mână,
Să stau în sală, să sdrângănesc,
Să privesc junii și prin lumină
Să riți de densii cum se'nvârtesc.

Orî nu, cu tava ar fi mai bine
Să dau tircóle des prin salon,
Să'npart bombóne și rostocine
Pe la cucóne, junî de bonton,

Dér nu căci, pôte, în gelosie
Cu cobza'n mână zeu! voi plesni
Pe orî și care ar vrea să fie
Curtezan public când e'î n'oi fi.

Ce dorinți vane! Nu ar fi óre
Cu mult mai bine să trag un somn,
Să veđ în vise încântátore
Pe-a mea iubită? Mă duc să dorm!...

Titică

LUCINMIR-TARAS

(Impresiuni de călătorie prin China).

(Urmare)

— De ce mă privești așa? 'î întrebai eu.
— Fiind-că n'am auditu de astu locu.
— Cum! n'ai auditu de București, capitala României?...

Aci mă întrerupse de uă data și duse:
— Am auditu, da, 'mî-a aducă aminte: *Fiul sórelui* are de gând să facă unu resboi cu acea țeră.

— Pentru ce?
— Pentru că a aflatu că a bătutu pe Turci?
— Si?
— Si vrea să ica și el din ea cumă au luat Rușii.

— Să lăsamu aceste; 'î dusei eu; facă ce-o vrea, dér spunem cum se numesce acestu oraș?
— *Lucinmir-Taras*, fu răspunsul său.

— Sunt birturi, cafenele, cofetării pe aici?
— Mai e vorbă? duse el cam supératu; de vre-o două săptămâni au venit și arfoniste.

— Cređu; urmai eu, cercându a'î imblăuđi; și fóte bine.

Apoi îi dedeu cheia odăi, 'mî luaiu diua bună și plecai pe ulițe.

Nu făcusem 20 de pași pe *ulița cea mare*, când băgaiu de semă că eram urmăritu de unu militar care mă privia ca și cum m'ar fi cunoscutu.

Pe de uă parte frica, pe de alta curiositatea lucraî asupra'mî într'unu modu de necredutg, și nu știamu cui să dau preferința și cui să mă împotrivescu.

„Fuga e rușinosă dér e sănătósă” 'mî dusei în urmă și o luaiu mai apostolicește.

Giaba însă: militarul mă urmăria totu cu același pas și continua a mă observa cu aceiași băgare de semă.

Ca să scapă, nu găsiu altu mișlocu de cât să intru într'ua cafenea. Aci mă aședai la uă masă și eram gata să strigă să 'mî aducă uă cafea turcescă, când 'mî-adusei aminte de renumitul ceaiu al Chinei.

Si fiind-că servitorii erau Englezii, după cum îi pricepui, poruncii un ceaiu.

Nu sfârșisem vorba când zăriiu pe militarul care mă urma intrând pe ușa.

„Cindatx istorie! — bombăniu eu pe Românește, voi vedea ce are să iasă?”

Mă salută după obiceiul de acolo, se aședă la uă masă aprópe de mine și porunci și el un ceaiu.

Îl vedeam pe sub sprincénă, cum mă observa. Ce era mai ciudatu, erea că se ținea câtă putea să nu riđă.

În sfârșitu, iată'l că viné spre mine.

— Domnule! 'mî duse el în limba Engleză; din ordinul Mandarinului *Ni-gea-ki* ești poftitu a mă nrma.

— Motivul?
— Ai atacatu uă dată prin gazetă pe ténora principesă din acestu *Vi-clo-ka*, duse el.

— Prin gazetă Chinezescă?
— Nu, Rumánescă.

— De unde știe?
— 'I-am spus eu.

— Si d-ea de unde știți?
— Din România.

— Cum?
— 'Mî-a dat chiar mie acea poesie s'o citesc.

— Când?
— Acum trei ani.

— Amicul meu? strigaiu de uă dată cunoscându în militarul de care 'mî fusese témă, pe unul din prietenii mei din Ramidava.

— Se pôte să nu mă cunosc? duse el imbrăcișându-mă.

(Vaurma)

EPIGRAME

Unu doctor

(După Boileau)

Doctorul X unchiul tēu,
Dicu că m'a scăpat de-o bólă.
Asta'î o minciună gólă!
Că n'a fost medicul meu,
Si nu m'a curarisit,
E că încă n'am murit.

Unu ingrate.

Când de tine stam departe,
Fericirea'mî o credeam
Atunci când nu ne-o desparte
De cât calea ce vedeam.
D'r acum, când avui parte
Să ajung unde doriām,
Veđ că deca stam departe,
Mult mai fericit eram.

Unu domnișore

(După Boileau)

Mița ne'ncetat ascéptă
Timpul când să'î fiu bărbat.
Eu credeam că'î înțeleptă,
De nu credea că's bogat.

Unu poet

(Soi sit)

Născut în zile fericite
Ai fost și mare talent ai
La tóte: poți pe nesimțite
Să fi și vodă, însă vai!
Să fi poet este-a purta
Resbel cu însu'și sórta tea!

LOGOGRIF

Fără capu e o lucrare,
Eră'nversu ilu veđ găsi
Unu liquidu plăcutu d'orî care
Când în geru densulu va fi.

Totulu e o pasiune
Ce ve spune
Că orî-cine l'avutu
Și printr'ensulu a trecut.

Cocuță.

Enigmă geografică

de Gogu.

..... Departamentu în Francia
... Golf în Asia
..... Insulă în Archipelag
..... Strimțóre în Europa
..... Capitala unei provincii din Africa.

Inițialele cetite de susu în jos numesce unu fluviu din Europa; ér finalele de jos în sus, țeră în care se află acel fluviu.

DESLEGARI

Deslegarea logogrifului din numărul I e Carol.

Societatea comercianților de bături spirtoase din București

Domnii Membri sunt rugați ca să bine-voiască a lua negreșit parte la adunarea generală extraordinară a asociațiunei noastre, convocată pentru Duminică 18 ale corentei lunî, la 7 ore séra, în localul din strada Luterană No. 19.

La ordinea zilei este alegerea membrului onerificu, a casierulu, a secretarulu și votarea budgetulu pe anul curențu.

Președinte, Ión Marinescu.